

Les minories a les perifèries del papa Francesc

Dg, 14/06/2015 per Francesc Romeu

[Pensa-t'ho bé!](#)

El cap de setmana passat el **papa Francesc** va viatjar fins a Sarajevo, la capital de Bòsnia-Hercegovina, una terra encara cremada per la cruel guerra dels Balcans. Va ser justament allà on el Papa va tenir unes paraules molt encertades sobre el que representa, primer, el dolor i el patiment de la guerra i, després, en segon lloc, l'important que és saber-ne guardar per sempre la memòria. Però, sense oblidar l'accent cristià del perdó, que és l'únic camí que pot conduir fins a una autèntica reconciliació entre els pobles. Una visita del papa Francesc novament a una minoria catòlica, a una perifèria.

Recordem que en l'actualitat, dels aproximadament quatre milions d'habitants que té Bòsnia i Hercegovina, el 40% és musulmà, el 31% serbi ortodox, el 15% croata catòlic, i la resta està format per altres ètnies i religions, inclosa la jueva. Pel que fa a la ciutat de Sarajevo, recordem també que és la capital de Bòsnia i Hercegovina i del seu cantó homònim, amb aproximadament nou-cents mil habitants, dels quals gairebé el 80 per cent són bosnians musulmans, mentre que poc més de l'11% per cent són serbis i gairebé el 7% croats.

Aquesta realitat tan variada entre la població es veu també reflectida en la composició del seu govern, ja que la nació està dirigida per tres presidents, un bosni islàmic, un serbi i un croat. Una realitat que ens permet entreveure aquesta composició demogràfica, ètnica i religiosa summament complexa, però que permet viure el país en una convivència pacífica i harmoniosa. Pel que fa a la seva història més recent, recordem que la Santa Seu va ser dels primers països a l'hora de reconèixer el nou estat de l'ex-iugoslàvia, el 20 d'agost de 1992.

La catedral de Sarajevo, consagrada al Sagrat Cor, va ser, doncs, –el passat dissabte 6 de juny– el lloc de la trobada del Papa amb els sacerdots, religiosos i religiosos i seminaristes de Bòsnia i Hercegovina. L'edifici, durament malmès durant el llarg setge de Sarajevo, es va restaurar successivament, i a la seva entrada hi ha una imatge de sant **Joan Pau II** que commemora la seva visita al temple el 1997.

El papa Francesc, que va ser acollit pel rector de la catedral i va rebre la salutació del cardenal arquebisbe de Sarajevo, **Vinko Puljic**, es va aturar uns moments en adoració davant el Santíssim Sagrament i va resar en silenci a la tomba del servent de Déu, **Josip Stadler**, primer arquebisbe de Sarajevo. Després, un sacerdot, un frare franciscà i una religiosa van parlar dels patiments i persecucions soferts durant la guerra als Balcans.

Una vegada més, el Papa, commogut per les seves paraules, va deixar de banda el discurs que havia preparat i es va dirigir a ells d'una manera molt espontània: "Els testimonis –va dir– parlaven per si mateixos. I aquesta és la memòria del vostre poble! Un poble que oblida la seva memòria no té futur. Aquesta és la memòria dels vostres pares i mares en la fe: aquí només han parlat tres persones, però darrere seu hi ha tants i tantes que han patit les mateixes coses".

I encara, el Papa, va afegir: "Germans, no teniu cap dret a oblidar la vostra història. No per venjar-vos, sinó per fer la pau. No per mirar aquests testimonis

com una cosa estranya, sinó per estimar com ells han estimat. A la vostra sang, en la vostra vocació, hi ha la vocació, hi ha la sang d'aquests tres màrtirs. I hi ha la sang i hi ha la vocació de tantes religioses, tants sacerdots, tants seminaristes. Reprendre la memòria per fer la pau. Algunes paraules se m'han quedat gravades al cor. Una, repetida: 'perdó'. Un home, una dona que es consagra al servei del Senyor i no sap perdonar, no serveix. Perdonar un amic que t'ha dit una mala paraula no és tan difícil. Però perdonar el que et colpeja, qui et tortura, qui et trepitja, qui t'amenaça amb un fusell per matar-te, això és difícil. I ells ho han fet, i prediquen que es faci. Feliços vosaltres que teniu tan a prop aquests testimonis: si us plau, no els oblideu. Que la vostra vida creixi amb aquest record. I, finalment, voldria dir-vos que aquesta ha estat una història de crueltat. També avui, en aquesta guerra mundial veiem tantes, tantes, tantes crueltats. Feu sempre el contrari de la crueltat: tingueu actituds de tendresa, de fraternitat, de perdó. I porteu la Creu de Jesucrist. L'Església, la santa Mare Església, us vol així: petits, petits màrtirs, davant d'aquests petits màrtirs, petits testimonis de la Creu de Jesús".

Per a ser unes paraules improvisades i espontànies, la veritat, no estan gens malament.